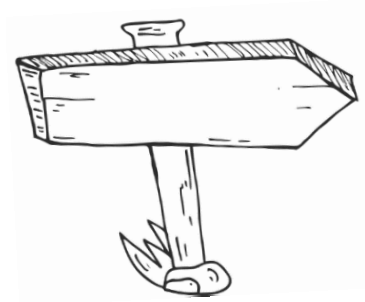

Eino Leino

MAANTIELLÄ

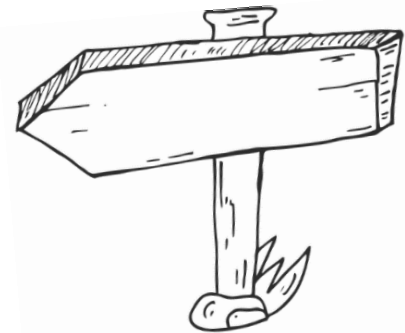
**Yksi tuli sieltä ja toinen tuli täältä,
idästä, lännestä, pohjan päältä.**

**Yksi tuli hevosin ja välkkyvin valjain,
toinen tuli kävellen ja kyynärpäin paljain.**

**Eri oli matka ja eri oli määrä,
kellä oli oikea, kellä oli väärä.**

**Maantien varteen me yhdyimme yössä,
siinä oli toiset jo tulenteon työssä.**

**Kohta me istuimme veljien lailla
ympäri valkean, huolia vailla.**

**Sanaleikit lensi ja eväsviinat kulki,
toisen suu jo odotti, kun toinen suunsa sulki.**

**Yksi tiesi kertoa kevätuulten mailta,
toinen taisi tarut Lapin tunturin lailta.**

**Tuo tiesi lännestä sotasanat uudet,
tämä idän impien kuvas ihanuudet.**

Toisen suu jo odotti, kun toinen suunsa sulki.

Otava se kääntyi ja yön hetket kulki.

Metsä oli pimeä ja tie sumuvyössä.

Ääneti tulehen me tuijotimme yössä.

Minkä tuli mielehen vielä emovainaa,
minkä mieltä yhä muisto murhien painaa.

Yksi mielti kavaluutta ystävän armaan,
toinen suri syksyä sydämensä harmaan.

Orpo itki emoa ja murhamies rauhaa,
kaikki kaipas kotia ja lapsuutta lauhaa.

Ei ole suuri apu mieron nuotioista,
toista puolta polttaa, kun jäätää jo toista.

Metsä oli pimeä ja tie sumuvyössä.

Ääneti tuhkaan me tuijotimme yössä.

